

Sygn. akt **IC 373/15 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kępnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Żaneta Cebula

Protokolant : sekr. sądowy Marzena Kucharzak

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2015 r. w Kępnie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.**

przeciwko **J. Ł.**

o zapłatę

1. oddala powództwo.

2. zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. na rzecz pozwanego J. Ł. kwotę 197,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Żaneta Cebula

IC 373/15 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniósł przeciwko J. Ł. pozew, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.109,83 zł z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 20 kwietnia 2015r. nabył od pierwotnego wierzyciela (...) S.A. z siedzibą w W. w drodze umowy przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługująca względem pozwanego. Zbycie wierzytelności nastąpiło zgodnie z art. 509 k.c. i tym samym powód uzyskał legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu.

Przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. (wierzyciel pierwotny) umowy o świadczenie usług z dnia 20 października 2008r. Strona pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, w konsekwencji czego z dniem 30 września 2009r. umowa została rozwiązana.

Do pozwu zostały załączone zawiadomienie o zmianie wierzyciela, wezwanie do zapłaty wraz z wykazem niezapłaconych należności, umowa o świadczenie usług, dokumenty sprzedaży oraz nota obciążeniowa. Łączna

wartość zadłużenia wraz z odsetkami ustawowymi obliczonymi do dnia sporządzenia pozwu wynosi 1.109,83 zł., na co składa się: 641,00 zł - suma niezapłaconych dokumentów księgowych, 468,83 zł – suma odsetek ustawowych naliczonych od dnia następnego po dacie płatności dokumentu księgowego, do dnia sporządzenia pozwu.

Przed wytoczeniem powództwa strona powodowa podejmowała próby polubownego odzyskania należności od strony pozwanej, jednakże próby te okazały się bezskuteczne. Dlatego też powód zmuszony jest dochodzić swoich roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 września 2015r. Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł pozwany, podnosząc zarzut przedawnienia, zarzut braku legitymacji czynnej powoda oraz zarzut braku istnienia zobowiązania pozwanego wobec powoda.

W uzasadnieniu podał, iż nawet w przypadku gdyby dochodzono w pozwie wierzytelność rzeczywiście istniała i została skutecznie scedowana przez pierwotnego wierzyciela na powoda, to jako roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, zgodnie z art. 118 k.c. podlega 3 letniemu okresowi przedawnienia, a zatem wierzytelność wobec pozwanego uległa przedawnieniu w roku 2012.

Pozwany zakwestionował również legitymację czynną powoda w niniejszym procesie i podniósł, iż powód nie załączył do pozwu umowy przelewu wierzytelności przysługującej wcześniej spółce (...)Sp. z o.o. oraz wskazał, iż pozwany wywiązał się ze wszelkich zobowiązań wynikających z umowy jaką zawarła z wierzycielem pierwotnym.

Na rozprawie w dniu 29 grudnia 2015r. pełnomocnik powoda podtrzymał zarzuty zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz cofnął wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z zeznań pozwanego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20 października 2008r. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. , a pozwanym J. Ł. umowa o świadczenie usług nr (...) - nr abonenta (...), polegająca na dostarczaniu programów telewizyjnych pakietów „informacja i rozrywka”, „style moda muzyka”, „kultura nauka świat”, „sport i motoryzacja”, „hity filmowe”, „dzieci” oraz na udostępnieniu dekodera. Umowa została zawarta na czas oznaczony na okres 24 miesięcy.

(dowód: umowa o świadczenie usług k. 10)

Zawiadomieniem z dnia 20 czerwca 2015r. powód poinformował pozwanego, iż w dniu 20 kwietnia 2015r. na podstawie art. 509 k.c. (...) S.A. dokonał przeniesienia przysługującej od pozwanego wierzytelności na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wraz z prawem naliczania odsetek. Pozwany został również poinformowany, iż do zapłaty zobowiązania wraz z odsetkami ustawowymi na dzień 2 czerwca 2015r. pozostało 1.097,05 zł.

(dowód: zawiadomienie o zmianie wierzyciela k. 7)

Pismem z dnia 2 czerwca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.097,05 zł wskazując jednocześnie numer rachunku bankowego, na jaki należność powinna zostać uiszczona. Do wezwania powód załączył wykaz niezapłaconych należności, dokumenty sprzedaży, notę obciążeniową oraz umowę o świadczenie usług.

Wykaz nieopłaconych należności obejmował:

- dokument bilingowy (...), datą wystawienia 3 lipca 2009r. na kwotę 64,00 zł, termin płatności 21 lipca 2009r.,
- dokument bilingowy (...), datą wystawienia 2 czerwca 2009r. na kwotę 64,00 zł, termin płatności 24 czerwca 2009r.,
- nota obciążeniowa (...), datą wystawienia 20 październik 2009r. na kwotę 513,00 zł.

W nocie obciążeniowej wykazano wysokość należności oraz termin płatności, który został określony na dzień 4 listopada 2009r.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 8, wykaz nieopłaconych należności k.9, umowa oświadczenie usług k. 10, dokumenty sprzedaży k.11-13, nota obciążeniowa k.15)

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dokumentach przedstawionych przez strony, albowiem dowody te korelowały ze sobą wzajemnie, nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest, iż pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W., a J. Ł. doszło do zawarcia w dniu 20 października 2008r. umowy o oświadczenie usług. Umowa została zawarta na czas oznaczony na okres 24 miesięcy. Jak wynika z przedłożonej umowy, przedmiotem umowy jest świadczenie przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. usługi polegającej na dostarczaniu programów telewizyjnych oraz na udostępnieniu dekodera.

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. dochodzi roszczenia od pozwanego na podstawie art. 509 k.c., powołując się na cesję wierzytelności z dnia 20 kwietnia 2015r. i wskazując, iż wierzyciel pierwotny (...) S.A. z siedzibą w W. dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanego wierzytelności.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zgłosił zarzut przedawnienia roszczenia, zarzut legitymacji czynnej powoda oraz zarzut braku istnienia zobowiązania pozwanego wobec powoda.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wedle regulacji z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001r., I skn 379/00,LEX nr 52661). Jednakże, jak zasadnie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lipca 2006r. w sprawie V CSK 187/06 (M.Prawn. 2006/16/849) warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienia, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. A zatem niezbędnym warunkiem jest wskazanie przez stronę powodową, że przysługuje jej wierzytelność dochodzona pozwem, a zarazem – legitymacja czynna w niniejszym postępowaniu.

Legitymacja procesowa to uprawnienie wypływające z prawa materialnego (konkretnego stosunku prawnego) do występowania z konkretnym roszczeniem (tworzące prawo podmiotowe), powinien co do zasady dowieść powód.

Podkreślić należy, iż badanie legitymacji procesowej stron procesu, która stanowi przesłankę materialnoprawną jest obowiązkiem Sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu Sąd orzekając do co istoty sprawy.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. stanowiącego, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne oraz art. 232 k.p.c. w myśl którego strony są obowiązane wskazać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Dla wykazania skutecznego nabycia dochodzonej prawem wierzytelności, tj. że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi wobec pozwanego była przedmiotem cesji, a tym samym legitymacji czynnej, powód winien był przedłożyć stosowne dokumenty, z których wynikałoby, że nabył tę konkretną wierzytelność wobec pozwanego, np. umowę sprzedaży wierzytelności.

Sąd biorąc powyższe rozważania pod uwagę uznał, iż należało w pierwszej kolejności ocenić zarzut przedawnienia roszczenia zgłoszony przez pozwanego.

Odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia, Sąd zauważył, iż dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.). Dlatego też pozwanemu co do zasady przysługiwał względem strony powodowej jako cesjonariuszowi, zarzut przedawnienia.

Zgodnie z przepisem art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenia, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (tzw. zarzut peremptoryjny). Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone dotyczy to nie tylko roszczenie głównego, ale i odsetek za opóźnienie (orzeczenie Sąd Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04 (OSNC 2005, Nr 9, poz. 149). Przedawnione roszczenie zmienia się w tzw. zobowiązanie niepełne (naturalne), którego cechą jest niemożność jego przymusowej realizacji i brak jest podstaw do zasądzenia przez Sąd dochodzonej od dłużnika należności.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty okazał się zasadny i podlegał rozważeniu.

Jak już wcześniej podkreślono zgodnie z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata. Treścią umowy z dnia 20 października 2008r. łączącej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., obecnie (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwanym było świadczenie na rzecz pozwanego usług polegających na udostępnieniu pozwanemu kodowanych programów telewizyjnych szczegółowo określonych w umowie. Zawarta przez strony umowa była więc umową o świadczenie usług, co przesądza o tym, że roszczenie to podlega przedawnieniu z upływem terminów wskazanych w art. 118 k.c. tj. ze względu na to, że roszczenie to związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej, termin przedawnienia jest trzyletni i zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg tego przedawnienia rozpoczął się z dniem, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wymagalność roszczenia wiąże się z terminem wykonania zobowiązania, a zgodnie z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z własności zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia. Należności dochodzone w niniejszej sprawie wynikają ostatecznie z wystawionej noty obciążeniowej z dnia 20 października 2009r. uwzględniającej sumę niezapłaconych należności, a więc zobowiązanie pozwanego jest zobowiązaniem terminowym, bo w nocie obciążeniowej wyraźnie zostało określone, w jakim terminie ma być zapłacona przez pozwanego kwota wskazana w tej nocie. Dopiero, zatem po upływie terminu do zapłaty wskazanego w nocie obciążenia, stało się wymagalne roszczenie powoda w zakresie należności wynikającej z tej noty i w tym też dniu rozpoczął się bieg przedawnienia tego roszczenia. Ponieważ termin zapłaty został określony w nocie obciążeniowej na dzień 4 listopada 2009r., to bieg przedawnienia rozpoczął się w dniu 5 listopada 2009r., rozpoczął się trzyletni termin przedawnienia, zgodnie z regułą określoną w art. 112 k.c., który to zakończył się w dniu 5 listopada 2012r., pozew zaś w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 10 września 2015r.

Przedawnieniu uległy również odsetki. Kwestię przedawnienia roszczenia o odsetki rozstrzygnął Sąd Najwyższy w wspomnianej wyżej uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04 OSNC 2005, Nr 9, poz. 149). Z uchwały tej wynika, że roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

W ocenie Sądu powództwo podlegało, zatem oddaleniu z powodu przedawnienia roszczenia, z tego też względu odstąpiono od merytorycznego rozpatrzenia istoty sprawy, a więc zasadności roszczenia, jego treści oraz wysokości. Uwzględniony zarzut przedawnienia będący jedną z tzw. przesłanek negatywnych jurysdykcyjnych, usuwa obowiązek szczegółowego badania przez sąd, czy i jakie roszczenie rzeczywiście przysługuje powodowi i jak jest jego wysokość.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w punkcie 1 orzeczenia.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 orzeczenia na podstawie art. 98 k.c. na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U tj. z 2013 r. poz. 490 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Żaneta Cebula

ZARZĄDZENIE

1. Odpis orzeczenia z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć pełnomocnikowi powoda – r.pr. A. G.;
2. Przedłożyć za 14 dni.

K. 01.02.2016 r.